

ΕΚΠΟΜΗ: ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/8/71

ΩΡΑ: 8.30 π.μ.

Τασιάνου

(5 αντίγραφα)

X6.16

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΓΕΝΕΩΝ

(Έλλη Πατιονίδου)

Θά σ'ας διαβάσω τώρα ένα κείμενο που έγραψε για τ'ό πρόγραμμά μας ή συνεργάτιδά μας Έλλη Πατιονίδου.

Άκουω τ'ίς κουβέντες του γιού μου, μέ δυό γειτονοπούλες:

- "Όταν μεγαλώσω, θά σε παντρευτώ".

- "Όχι, έγω δέν σε θέλω, προτιμώ τή Λουίζα".

- "Είναί που δέν ξέρεις" όταν άφήσω τ'ά μαλλιά μου κάτω, είναι πολύ άραξα. Είναι μακρυνά ως τούς ώμους μου. Άβριο θά τ' άφήσω, νά δής..."

Δέν ξέρω αν στο τέλος πείσθηκε ό Ρωμαίος. Τό μόνο που ξέρω είναι πώς είναι ό κρόνων και άλλο τόσο οι δυό επίδοξες Ίουλιέπτες του. Ή σκέψη έρχεται άστραπιαία. "Στόν καιρό μας... Στόν καιρό μας, ό 20χρο-νος Ρωμαίος άπάγγελλε ποιήματα για τ'ό φεγγάρι κι' ή Ίουλιέπτα δάκρυζε. Στόν καιρό μας κάίσαμε βόλους ή πάνινες κούκλες ως τ'ά 12 κρόνια μας κι' ύστερα άρχίσαμε νά κοιτούμε από τ'ίς γρίλιες τόν "νεαρό" που περνούσε δειλά μέ τ'ό ποδήλατο από τ'ό στενό μας.

Στόν "καιρό μας", στά 6 κρόνια πανηγυρίζαμε μέ μιá καραμελίτσα τυλιγμένη σε κόκκινο καρτί και μετρούσαμε $2+2=4$.

Σήμερα ό γιός μου ξέρει πώς ή έννοια "φεγγάρι" είναι συνδεδεμένη μέ διαστημόπλοια, μέ φεγγάρι, μέ βαρύτητα και μέ συσκευές όξυγόνου. Ξέρει πώς τ'ά καταστήματα είναι γεμάτα μέ ήλεκτρονικά παιχνίδια και νύστιμες σοκολάτες και πώς ένα "σουνόλο" αποτελείται από τ'ισα και άνισα μέρη.

Στόν καιρό μας! Άλήθεια, πόσοι αιώνες πέρασαν από τότε; Ή μήπως ήταν άκριβώς πριν λίγο, μόλις ήπιαμε τόν προηγούμενο καφέ μας...

Στόν καιρό μας! Έχουν ή δέν έχουν δίκιο οι νέοι μέ τ'ά ψυχεδελικά

ὄνειρα νὰ ἐπιτίθενται ἐνάντια στό κόσμα πού τοὺς χωρίζει ἀπό τοὺς γο-
νιούς τους; Ἐκεῖ ἢ ἐκεῖν ἔχει δίκιο ἀπό τὴν ἄλλη κι' ἡ γριούλα, ἡ θρη-
μωγμένη ἀνάμεσα σὲ μιὰ σιωπηρὴ τηλεοράσεως καί σ' ἓνα ἠλεκτρονικὸ
γραμμῶφωνο, νὰ νοσταλγεῖ "τὰ παλιὰ καλὰ χρόνια", πού ἔτσι ἀπλᾶ οἱ
κόττες γεννοῦσαν τ' αὐτὰ τους στὶς αὐλὲς καί πού τὸ ρομαντικὸ λυχνάρι
φώτιζε τίς κωρὶς μεγάλα σκέδια νύχτες τους;

Δκρίφτομαι μόνο, ὅταν ὁ γιός μου κι' οἱ φίλος του θὰ ἀναπολοῦν
τὸν δικό τους "παλιό καιρὸ", πόσο πιὸ τερᾶστιο θὰ πρέπει ν' ἴναι τὸ
κόσμα μὲ τὰ παιδιὰ τους, καί μὲ πιάνει ρίγος.